

Ink. 2020 -10- ²⁹~~30~~

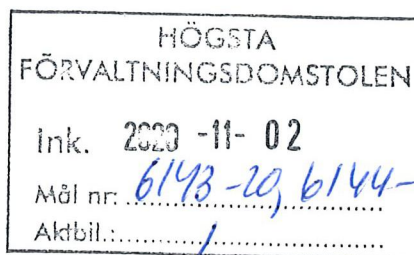
Målnr.
Aktbil

HÖGSTA FÖRVALTNINGS-
DOMSTOLEN
Bered Enhet 2

INKOM: 2020-11-02
MÅLNR: 6143-20
AKTBIL: 1

Till Högsta förvaltningsdomstolen

Inges till:
Kammarrätten i Stockholm
Box 2302
103 17 Stockholm

Även med e-post: kammarrattenistockholm@dom.se

ÖVERKLAGANDE

Klagande 1: Henrik Bergquist, 730817-2472
Järla Sjöväg 10
131 41 Nacka

Klagande 2: Terrain Invest AB (tidigare Nils-Henrik Investment AB), org. nr. 556924-7298
c/o Oscar Malmqvist
Skepparstigen 2
133 33 Saltsjöbaden

Ombud: Advokaten Björn Wendleby
Harvest Advokatbyrå AB
Box 7225, 103 89 Stockholm
Tel: 070-325 23 29
E-post: bjorn.wendleby@harvestadvokat.se

Advokaten Maria Nisell
Advokat Maria Nisell AB
Box 7225, 103 89 Stockholm
Tel: 070-218 88 71
E-post: maria.nisell@nisell-law.com

Motpart: Finansinspektionen
Box 7821
103 97 Stockholm

Överklagad dom: Kammarrätten i Stockholms dom 2020-09-24 i mål nr. 7428-19 och 7429-19

Saken: Sanktionsavgift enligt lagen (2016:1306) med kompletterande bestämmelser till EU:s marknadsmissbruksförordning (Kompl)

I egenskap av ombud för Henrik Bergquist och Terrain Invest AB ("Bolaget"), tillsammans "Klagandena" får vi överklaga kammarrättens dom enligt följande.

1 YRKANDEN

- 1.1 Klagandena yrkar i första hand att Högsta förvaltningsdomstolen, med ändring av kammarrättens dom, befriar dem från förpliktelsen att utge sanktionsavgift.
- 1.2 Klagandena yrkar i andra hand att Högsta förvaltningsdomstolen sätter ned sanktionsavgifterna.

2 GRUNDER FÖR ÖVERKLAGANDET

- 2.1 Klagandena åberopar samma grunder som i kammarrätten. Därutöver får Klagandena anföra följande.

- 2.2 *Marknaden har fått information om transaktionerna inom rätt tid*

- 2.2.1 De i målen aktuella transaktionerna offentliggjordes samma kväll genom pressmeddelande från Carnegie Investment Bank, genom media samma kväll och dagen därpå samt genom den flaggningsanmälan som Klagandena gjorde inom föreskriven tid. Marknaden fick alltså information om transaktionerna inom den tid som Kompl föreskriver och varken konkreta eller potentiella effekter på det finansiella systemet eller skador har uppstått. Enligt kammarrättens mening saknar detta emellertid betydelse då informationen inte rapporterats i rätt portal. Det förhållandet att rapporteringen i insynsregistret inte tillfört något utöver vad som redan framgått genom pressrelease, media och flaggningsanmälan är enligt kammarrätten ovidkommande.

Enligt Klagandena är kammarrättens resonemang felaktigt. Dels har kammarrätten inte tagit hänsyn till att överträdelsen inte haft någon konkret eller potentiell effekt på det finansiella systemet, dels har det huvudsakliga syftet bakom Marknadsmisbruksförordningens¹ och Kompl tillgodosetts genom pressrelease, media och flaggningsanmälan. Att inte beakta dessa omständigheter strider mot 5 kap 15 och 18 §§ Kompl och ligger inte heller i linje med uttalanden i propositionen² eller HFD 2019 ref. 72 enligt vilket det ska göras en sammanvägd bedömning av samtliga omständigheter i det enskilda fallet. Klagandenas slutsatser stöds av det f.d. justitierådet och ordföranden i Högsta domstolen Johan Munchs utlåtande, se bilaga 1. Enligt Johan Munch kan flaggningsanmälan och pressreleasen inte bortses från på grund av att informationen inte rapporterats på rätt sätt utan det väsentliga är att marknaden fått informationen utan dröjsmål. Vidare framgår av bifogad skrivelse från ett antal seniora aktörer på marknaden, se bilaga 2, att Marknadsmisbruksförordningens syfte att stävja marknadsmisbruk och lämna information till investerare redan uppnåtts genom pressreleasen och flaggningsanmälan. De separata insynsansrapporteringarna har därför inte tillfört någon som helst ytterligare information av värde för marknaden.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 596/2014 av den 16 april 2014 om marknadsmisbruk.

² Prop. 2016/17:22 s. 223 och 390.

2.3 *Misstaget att inte anmäla till insynsregistret var ursäktligt*

2.3.1 Det står vidare klart att Klagandena inte haft någon avsikt att dölja de transaktioner som de gjort. Tvärtom visar flaggningsanmälan och pressmeddelandena att Klagandena haft för avsikt att vara transparenta. De försenade anmälningarna av transaktionerna har istället berott på en ursäktlig feltolkning av regelverken. Inför flaggningsanmälan vände sig Henrik Bergquist dessutom till Finansinspektionen för att få vägledning om hur anmälan skulle fyllas i. Han fick då besked om att om något var fel tog myndigheten normalt kontakt med anmälaren. Av flaggningsanmälan framgick tydligt att Henrik Bergquist var insynsperson i Mr Green & Co (publ.)³. Det stod därför klart att han avsåg att anmäla att han var insynsperson men att han misstagit sig beträffande sättet att anmäla det på. Någon kontakt med Henrik Bergquist togs dock inte från Finansinspektionens sida. Så snart Henrik Bergquist blev varse att en separat anmälan till Finansinspektionens insynsregister måste upprättas gjorde han det. Anmälan omfattade inledningsvis både Henrik Bergquists och Bolagets transaktioner men sedan Henrik Bergquist blev medveten om att en separat anmälan för Bolagets transaktion måste göras gavs den in. Enligt Klagandena har överträdelsen var ursäktlig och sanktionsavgift skulle inte ha påförts. I vart fall borde dessa omständigheter ha lett till en kraftig sänkning av de sanktionsavgifter som framgår av Finansinspektionens tabell.

2.4 *Sanktionsavgiften ska vara proportionerlig*

2.4.1 Sanktionsavgiften ska alltid vara proportionerlig i förhållande till överträdelsens svårighetsgrad. De miljonbelopp det är fråga om i förevarande fall står inte i proportion till överträdelsens ringa svårighetsgrad.

2.4.2 Kammarrätten anser att sanktionsavgifterna inte kan jämföras med straffrättsliga påföljder. Enligt förarbetena till KompL måste dock sanktionsavgifterna framstå som rimliga i förhållande till straffpåföljder som normalt bestäms till villkorlig dom och böter för att systemet inte ska tappa i trovärdighet.⁴ Sanktionsavgifterna för Henrik Bergquist om 2 760 000 kronor, efter kammarrättens sänkning med 77 000 kronor, respektive 5 400 000 kronor för Bolaget framstår som helt orimliga i förhållande till överträdelsen, detta oavsett om de jämförs med straffpåföljder eller inte.

3 **PRÖVNINGSTILLSTÅND**

3.1 *Prejudikatdispens*

3.1.1 Enligt kammarrätten saknar det betydelse att informationen om transaktionerna offentliggjorts på annat sätt än genom anmälan till Finansinspektionens insynsregister. Att rapporteringen i insynsregistret inte tillfört något utöver vad som redan framgått genom pressrelease, media och flaggningsanmälan är enligt kammarrätten ovidkommande. Klagandena anser att denna

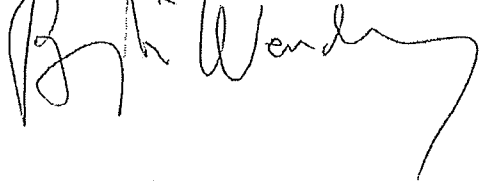
³ "Jag vill även rapportera in att jag innehar en ledande befattning i emittenten, där jag är styrelseledamot."

⁴ Prop. 2016/17:22 s. 226.

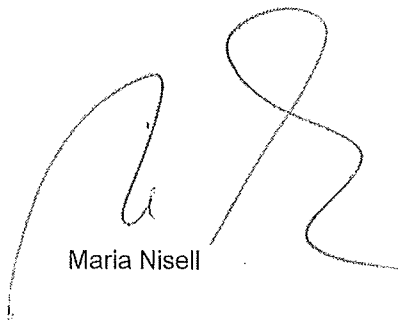
omständighet i allra högsta grad är relevant, särskilt med beaktande att överträdelsen inte haft någon konkret eller potentiell effekt på det finansiella systemet och inga skador uppstått. Som framgår av skrivelsen från aktörerna på marknaden är det angeläget att Högsta förvaltningsdomstolen prövar frågan huruvida kammarrättens slutsats är riktig. Som Johan Munch påpekar i utlåtandet är situationen inte heller ovanlig varför det även av den anledningen finns skäl för Högsta förvaltningsdomstolen att pröva frågan.

- 3.1.2 Vidare finns skäl för Högsta förvaltningsdomstolen att pröva om sanktionsavgifterna är proportionerliga i förhållande till överträdelsens svårighetsgrad. Enligt kammarrätten kan den praxis som utvecklats i allmän domstol när det gäller sanktionsavgifter på det kriminaliserade området inte tas till intäkt för att en sanktionsavgift som gäller en sen anmälan är oproportionerlig. Till skillnad från kammarrätten anser Klagandena att en jämförelse mellan administrativa sanktionsavgifter och straff ska göras för att finna en lämplig avvägning. Klagandenas uppfattning har även stöd i propositionen till Kompl. Enligt uttalanden i propositionen skulle systemet förlora i trovärdighet om de administrativa sanktionerna uppgår till mycket höga belopp och straffpåföljderna normalt bestäms till villkorlig dom och böter. Vidare framhålls att det blir en viktig uppgift för de tillämpande domstolarna att hitta en lämplig avvägning mellan de olika typerna av sanktioner och påföljder.⁵ Det finns därför skäl för Högsta förvaltningsdomstolen att pröva om en sådan jämförelse ska ske, och i så fall, hur avvägningen ska gå till.

Stockholm den 29 oktober 2020

Björn Wendleby

Maria Nisell

⁵ Prop. 2016/17:22 s. 226.